

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
בעישורייתא וחומשייתא.	רב אחא בריה דרב יוסף:									!	◇	.70	
ואי איניש תקיפא הוא דלא יהיב מתנה, מאי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:									ז	◇	.70	
דלמא מיגזל גזליה, ואבלע ליה בחשבון.	אמר ליה: [רב אשי]									!	◇	.70	
הגזול את חבירו והבליע לו בחשבון - יצא.	דתניא:									!	■	.70	
ואי איניש דאתי מעלמא, דלא שקיל וטרי בהדיה, מאי?										ז		.70	
דלמא איניש אחרינא גזליה, ואמר ליה: כי יזיף פלוני פשיטי מינך - אבלע ליה בחשבון.	אמר ליה: [רב אשי]									!		.70	
הוה יתיבנא בשילהי פרקי דרב, ושמעית דקאמר קרי קרי, ולא ידענא מאי קאמר.	רב כהנא:										○	.70	
בתר דקם רב, אמרי להו: מאי קרי קרי דקאמר רב?	[רב כהנא]									^	◇	.70	
הכי קאמר רב האי מאן דיהיב זוזי לגינאה אקרי, וקא אזלי עשרה קרי בני זרתא. ואמר ליה: יהבינא לך בני גרמיא, איתנהו - שרי, ליתנהו - אסור.	אמרו ליה:									!	◇	.70	
פשיטא										ז		.70	
מהו דתימא: כיון דממילא קא רבו - שפיר דמי, קא משמע לך.										!	◇	.70	
כמאן										^		.70	
כי האי תנא										!		.70	
ההולך לחלוב את עזיו ולגוזו את רחליו ולרדות את כוורתו, מצאו חבירו ואמר לו: מה שעזי חולבות מכור לך, מה שרחליו גוזות מכור לך, מה שכוורתו רודה מכור לך - מותר. אבל אם אמר לו: מה שעזי חולבות כך וכך מכור לך, מה שרחליו גוזות כך וכך מכור לך, מה שכוורתו רודה כך וכך מכור לך - אסור. ואף על גב דממילא קא רבו, כיון דליתנהו בהאיא שעתא - אסור.	דתניא:									!	◇	.70	
כיון דממילא קא רבו - שפיר דמי.	איכא דאמרי אמר רבא:										■	◇	.70
כך וכך אסוך	והתניא:									ז	■	◇	.70
התם לאו מיניה קא רבו, דשקלי ליה להאי ואתי אחרינא בדוכתיה. הכא - מיניה קא רבו, דכי שקלי ליה להאי לא אתי אחרינא בדוכתיה.										!	◇	.70	
שרי ליה לאיניש למימר ליה לחבריה: הילך ארבעה זוזי אחיבתא דחמרא, אי תקפה - ברשותך, אי יקרא אי זולא - ברשותי.	אביי:										■	◇	.70
האי קרוב לשכר ורחוק להפסד הוא	רב שרביא לאביי:										ז		.70
כיון דמקבל עליה זולא, קרוב לזה ולזה הוא.	אמר ליה:									!	◇	.70	
המלוה את חבירו לא יזור בחצרו חנם, ולא ישכר ממנו בפחות שהוא רבית.											■	■	.70
אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - אינו צריך להעלות לו שכר, הלוהו ודר בחצירו - צריך להעלות לו שכר.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										■	◇	.70
מאי קא משמע לך?											ז		.70
המלוה את חבירו לא יזור בחצרו חנם, ולא ישכר ממנו בפחות - מפני שהוא רבית	תניא:										■	◇	.70
אי ממתניתין הוה אמנא: הני מילי - בחצר דקיימא לאגרא, וגברא דעביד למיגר. אבל חצר דלא קיימא לאגרא, וגברא דלא עביד למיגר - אימא לא, קא משמע לך.											!	◇	.70
אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - אינו צריך להעלות לו שכר, הלוהו ודר בחצרו - צריך להעלות לו שכר.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										■	◇	.70
מאן דאמר הלוהו - כל שכן הלוהו, ומאן דאמר הלוהו - אבל הלוהו לא. מאי טעמא? כיון דמעיקרא לאו אדעתא דהכי אופייה - לית לך בה.											■	◇	.70
רב יוסף בר חמא [רב יוסף בר חמא]											○	◇	.70

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי טעמא עביד מר הכיל?	אמר ליה רבא בריה:											⚡	:70
אנא כרב נחמן סבירא לי	אמר ליה: [רב יוסף בר חמא]											!	:70
עבדא נהום כריסיה לא שוי.	דאמר רב נחמן:											! ■	◇ :70
אימור דאמר רב נחמן - כגון דארי עבדיה, דמרקיד בי כובי, עבדי אחריני מי אמר?	אמר ליה: [רבא בריה]											⚡	:70
אנא כי הא דרב דניאל בר רב קטינא אמר רב סבירא לי	אמר ליה: [רב יוסף בר חמא]											!	:70
התוקף עבדו של חבירו ועשה בו מלאכה - פטור, דניחא ליה דלא נסתרי עבדיה.	דאמר: [רב דניאל בר רב קטינא]											! ■	◇ :70